

„Negustorul de pipe” de Paul Gabor

Un scenariu de,

Monica Cucu

1 INT. BUCĂTĂRIE. ZI

1

PAUL (20) stă pe scaunul de la masa din bucătărie. Este slab, poartă o pereche de blugi și un tricou alb. Este nebărbierit și are părul tuns periuță. Are în colțul gurii o pipă lungă din care nu iese fum. Încearcă să își aprindă pipa. Nu reușește. În bucătărie se găsesc un aragaz vechi alb, un dulap alb prins de perete deasupra chiuvetei de aluminiu. Lângă geamul de termopan se află o masă albă din lemn, la fel de veche. Pe masă este o râșniță metalică de cafea. Pe aragaz este o cafetieră sub care focul este aprins, cafetiera șuieră. Pe fundal se aude ticăitul unui ceas. PAUL își întoarce privirea spre geamul abia deschis. Dă la o parte perdeaua albă scurtă și deschide larg geamul, scoate capul pe geam, pune pipa pe pervaz și inspiră puternic. Se aud claxoane din stradă. Ia pipa strâns în mână și se apropie de masă. Dă drumul la ventilatorul de metal de pe marginea mesei. Cele patru sunete, al ventilatorului, al claxoanelor, al ticăitului de ceas și al cafetierei se aud simultan. Închide geamul cu putere, oprește ventilatorul. Oprește aragazul. Își toarnă cafea cu atenție într-o cană cu flori ciobită.

2 INT. DORMITOR. ZI

2

Pe perete este un tablou miniatural în care se vede o pădure verde. PAUL se uită la tablou, apoi spre patul din colțul opus. Patul este nefăcut, se văd două perne răvășite și o plapumă. Se uită din nou spre locul unde acum tabloul nu mai este. Se uită la peretele gol pentru mai mult timp.

PAUL

(se uită din nou spre pat, vorbește încet)

Îți amintești de mine? Te voi căuta
peste ani, mai bătrân, mai orb, mai
țâfnos.